

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/869/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114203664
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114203664.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO:47 233 516, proti žalovanému: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO 42 362 962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1.277,25 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 10C/235/2014-66 zo dňa 29.10.2015, v časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd prvým odsekom výroku návrh zamietol, druhým odsekom výroku žalovanému náhradu trov konania nepriznal a tretím odsekom výroku žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania v sume 294,81 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu.

Rozsudok v napadnutej časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že z dôvodu, že súd návrh v celom rozsahu zamietol, znamená to plný úspech žalovaného v prejednávanej veci. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal súd právo na náhradu trov konania v sume 294,81 eura, čo predstavuje náhradu trov právneho zastúpenia, a to za 3 úkony právnej služby á 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 2.9.2014, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 26.1.2015, účasť na pojednávaní dňa 29.10.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., 1-krát režijný paušál á 8,04 eura a 2-krát režijný paušál á 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., za náhradu cestovných výdavkov v sume 29,84 eura (cesta Bratislava - Trnava a späť vozidlom zn. Škoda Fabia na pojednávanie dňa 13.10.2015, 116 km, pri spotrebe 6 l/100 km, cene pohonných hmôt 1,238 eura/1 l) podľa 16 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z., za náhradu za stratu času v sume 55,92 eura (cesta na pojednávanie Bratislava - Trnava a späť dňa 13.10.2015, t. j. za 4 začaté polhodiny á 13,98 eura) podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., ktorú prisúdenú náhradu trov konania je žalobca povinný podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Proti tomuto rozsudku, výlučne v časti, ktorou bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Zdôraznil, že trovy právneho zastúpenia boli priznané za predloženie

podania, ktoré svojim obsahom je šablónovitým opakovaným podaním predkladaným v nespočetnom množstve prípadov. Ak už raz zákonodarcu priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt je odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, teda ich môže vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie predkladať sám. V ďalšom navrhovateľ zdôraznil závery NS SR vo veci sp. zn. 6MCdo 5/2013 a sp. zn. 6MCdo 9/2013 v obdobnej veci, podľa ktorých vedľajší účastník by svoju úlohu spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadaval právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach. Údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa odvolateľa nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. V závere žalobca vyslovil názor, že vedľajší účastník nemal ani procesné postavenie vedľajšieho účastníka, keďže s účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na koho strane má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 39,10 eura. Poukázal na to, že potom, čo mu boli prvostupňovým súdom zaslané listinné dôkazy, podal v danej veci zastúpený právnym zástupcom kvalifikované vyjadrenie, poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti, dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 OZ neplatná, namietal tiež zmluvnú pokutu, na základe jeho argumentácie bol návrh zamietnutý, preto išlo o účelne vynaložené trovy. Žalobca je v konaní sám zastúpený advokátom, pričom toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Podľa § 93 ods. 4 a § 25 O.s.p., má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník a teda aj ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi (uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/219/2012). Vedľajší účastník na strane žalovaného má vedomosť o viacerých sporoch, kde súdy neprihliadli na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offio, ani na premlčanie v dikcii § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že nárok resp. časť sa opiera o neprijateľné zmluvné podmienky, resp. bol premlčaný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 457/2014, sp.zn. II. ÚS 281/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo 4/2010, sp. zn. 6 MCdo 5/2013 ako aj viaceré rozhodnutia krajských súdov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu odvolania, teda výlučne v časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi a zároveň v medziach daných dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu napadnutej časti preskúmaného rozsudku v zmysle § 220 O.s.p..

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne preskúmanou časťou rozsudku zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca domáhal zaplatenia 1.277,25 eura, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 2,525 % ročne zo sumy 85,15 eura od 15.8.2011 do 10.10.2011, zo sumy 85,15 eura od 15.9.2011 do 10.10.2011, zo sumy 85,15 eura od 15.12.2011 do 30.1.2012, zo sumy 85,15 eura od 15.1.2012 do 14.2.2012, zo sumy 85,15 eura od 15.7.2012 do 16.7.2012, zo sumy 85,15 eura od 15.8.2012 do 21.8.2012, zo sumy 85,15 eura od 15.9.2012 do 8.11.2012, zo sumy 85,15 eura od 15.10.2012 do 10.2.2013, zo sumy 85,15 eura od 15.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eura od 15.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eura od 15.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 1.021,80 eura od 25.1.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu 30.12.2014 oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv žalovaného. Vedľajší účastník

na strane žalovaného navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení k návrhu uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 17.9.2010 je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Žalobca má nárok na zaplatenie istiny ale bez poplatkov a úroku za poskytnutie úveru, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.388,53 eura, no keďže žalovaný vrátil žalobcovi sumu 1.788,15 eura, tým zanikla jeho povinnosť vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Žalobca si v konaní uplatňuje neprímerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru a takéto dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je neplatné. Vedľajší účastník na strane žalovaného namieta nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, nakoľko zmluvná pokuta naformulovaná právny predchodcom žalobcu je v zmysle § 53 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže nebola individuálne dojednaná.

Už právoplatnou (odvolaním nenapadnutou) časťou preskúmaného rozsudku súdu prvého stupňa bol návrh vo veci samej v celom rozsahu zamietnutý, a to z dôvodu nesplnenia obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov. Žalobca bol teda v konaní v celom rozsahu neúspešný a tak právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo plne úspešnému žalovanému a na jeho strane vystupujúcemu vedľajšiemu účastníkovi, avšak len tých trov, ktoré boli účelne vynaložené.

Pri vyriešení otázky účelnosti vzniknutých trov konania bolo nevyhnutné prihliadnuť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta žalovanému. Odvolací súd poukazuje na to, že vedľajší účastník na strane žalovaného dobrovoľne vstúpil do konania a žalovaného nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte so žalovanou, v prospech ktorej chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

V tejto súvislosti nie je možné prehliadnuť že súd je povinný z úradnej povinnosti prihliadať na všetky zákonné prekážky alebo dôvody, ktoré bránia uplatniť žalobcovi alebo priznať plnenie žalobcovi voči spotrebiteľovi, aj keď inak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Vzhľadom na to, že súd bol v danej spotrebiteľskej veci ex offo povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi prihliadnutím na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vstup vedľajšieho účastníka, ale i jeho zastúpenie advokátom a trovy z toho vzniknuté boli neúčelné, a preto nebolo dôvodné priznať mu akúkoľvek náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia.

Námietka vedľajšieho účastníka, že podľa jeho poznatkov súdy vždy neposkytujú ex offo súdnu ochranu spotrebiteľovi a preto je vstup vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa do konania potrebný, nemôže byť relevantná, pretože sa opiera o predpoklad neplnenia si zákonných povinností súdmi.

S poukazom na odvolacím súdom vyššie uplatnenú argumentáciu bolo by už potom nadbytočným a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania vysporiadávať sa s ďalšou, irelevantnou argumentáciou účastníkov uplatnenou v odvolacom konaní.

Odvolací súd preto uzatvára, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené a preto s poukazom na súdom prvého stupňa aplikované ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nevzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov voči žalobcovi. Závery prvostupňového súdu v napadnutej časti preskúmaného rozsudku, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, preto z pohľadu odvolacieho súdu nie sú správne. Odvolací súd potom rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti

v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania (prvostupňového) nepriznal.

V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca a preto mu zásadne v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca si náhradu trov konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, odvolací súd preto žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.